

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเมืองพัทยา *

Foreign Tourist's behavior in Self-Defense to Achieve the Safety of Life and property in Pattaya

พิมพร ศรีรุ่งเรือง และวาริชต์ มัชฌิมบุรุษ

Pimporn Srirungraung and Warach Madhyamapurush

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

College of Management, University of Phayao

Corresponding Author, Email: Tukta_red@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเตรียมตัวป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเมืองพัทยา เป็นการวิจัยเชิงเชิงปริมาณ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาจากเอกสาร และการสอบถามโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติในเมืองพัทยา มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในภาพรวม และด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อม ไม่ประมาทสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง และด้านการไม่ทำตนเองให้เป็น

*ได้รับบทความ: 30 มีนาคม 2563; แก้ไขบทความ: 28 เมษายน 2563; ตอรับตีพิมพ์: 2 พฤษภาคม 2563

ต้นเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม อยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัว ในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพศหญิงและชายมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่มีสัญชาติ ช่วงอายุ และอาชีพต่างกันมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่มีรูปแบบการเดินทาง รูปแบบที่พัก และระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ต่างกันมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน

คำสำคัญ: พฤติกรรมนักท่องเที่ยว; ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน; การท่องเที่ยว

Abstract

The study on the foreign tourist's behavior in self-defense to achieve the safety of life and property in Pattaya, Chonburi aimed to investigate the preparation and the behavior of foreign tourists in self-defense to achieve the safety of life and property in Pattaya. The study was a quantitative research, using the data collected from the documents and the questionnaires. The information was obtained from 400 foreign tourists and then analyzed.

The findings are summarized as follows: The preparation of foreign tourists in self-defense to achieve their safety of life and property in Pattaya was at high level. Such preparation included general acts, avoidance of the risk situations that can lead the tourists to be a crime victim, being alert to the surrounding environment, being interesting in learning about self-defense and avoidance of being a cause, or a motivator, or a trigger of a crime. According to the comparison of average preparation in self-defense to achieve the safety of life and property by gender, there was no difference between female and male tourists in Pattaya. In contrast, the tourists in Pattaya with different nationality,

age range and occupation demonstrated the different preparation in self-defense to achieve the safety of life and property. Furthermore, the tourists in Pattaya with different transportation, accommodation and trip duration showed the different preparation in self-defense to achieve the safety of life and property.

Keywords: tourist's behavior; the safety of life and property; tourism

1. บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญและสร้างรายได้ในหลายประเทศทั่วโลกบทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มีการขยายตัวสูง เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ มีการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ภูมิภาคของประเทศไทย สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ.2560 พบว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทยมากถึง 2,874,420 คน ขยายตัวร้อยละ 11.00 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ภูมิภาคเอเชียตะวันออก ยุโรป อเมริกา เอเชียใต้ โอเชียเนีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 139,088.12 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 9.37 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลได้มีการประชาสัมพันธ์การโฆษณาสื่อสารการท่องเที่ยวต่างๆ การคิดแคมเปญใหม่ๆของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำให้แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยมีชื่อเสียงมากขึ้น นับว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว เกิดความร่วมมือร่วมกัน ทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้สถานที่ท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกเพื่อการท่องเที่ยว จากโครงการสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวประเทศไทย ปี 2560 ปัจจัยที่นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวมี หลากหลาย โดยปัจจัยสำคัญที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร และการช้อปปิ้งและ ของที่ระลึก (Shopping) ไม่แตกต่างจากปี 2559 ร้อยละ 80.4 64.5 และ 49.6 ตามลำดับ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ถึงแม้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวจะมีความงามหรือน่าสนใจเพียงใดถ้าขาดความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการท่องเที่ยว หากแหล่งท่องเที่ยวเกิดภาวะสงคราม การประท้วง การก่อการร้าย

ข้ามชาติ การลอบวางระเบิด หรือมีสถิติการก่ออาชญากรรมในระดับสูง แหล่งท่องเที่ยวนั้นก็มักจะไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว (สุวัฒน์ จูธารณ, 2557) จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่สำคัญของการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจก่อนเดินทางท่องเที่ยวและการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ถ้าหากแหล่งท่องเที่ยวใดไม่สามารถจัดการหรือป้องกันด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวได้ นักท่องเที่ยวย่อมไม่ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก เนื่องจากนักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแม้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวนั้นจะมีความสวยงามมีชื่อเสียงเพียงใดก็ตาม (ไชยวัฒน์ อัครไชยตระกูล, 2556)

พทายเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สุขภาพและนันทนาการ ศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติชั้นนำของอาเซียน และศูนย์การให้บริการด้านการแพทย์ระดับนานาชาติ (Medical Tourism) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) การเจริญเติบโตของเมืองพทayaอาจจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของเมืองพทaya จากการศึกษาวิจัยโดย นายณัฐพล อนันต์ธนสาร และนางสาววรัญญา บุตรบุรี พบว่า จังหวัดท่องเที่ยวของไทยนั้นยังเป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำก็ยังคงมีความปลอดภัยต่ำ ยังมีนักท่องเที่ยวมากก็มีเงินไหลหมุนเวียนมากก็ยังมีมิจฉาชีพมากขึ้นไปด้วย (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ, 2561) จำนวนคดีอาญาที่เพิ่มมากขึ้นแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมของสังคม ความสลับซับซ้อนของรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวและทวีความรุนแรงมากขึ้น นำความสูญเสียภาพลักษณ์ของประเทศตลอดจนงบประมาณในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว การเกิดคดีอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวต่างชาติถือเป็นเรื่องน่ากังวล ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวจึงถือเป็นปัจจัยด้านลบที่รัฐบาลและหน่วยงานเกี่ยวข้องจำเป็นต้องหาแนวทางการจัดการวิธีการป้องกัน เพื่อสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันตนเองด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยว ในเมืองพทaya โดยผลการศึกษาวิจัยสามารถเป็นข้อมูลประกอบ และนำไปใช้สร้างรูปแบบมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการรักษาความ

ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เขตพื้นที่เมืองพัทยา เพื่อส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยว สร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ที่เดินทางท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการเตรียมตัวป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเมืองพัทยา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักท่องเที่ยว 5 ประเทศ 5 อันดับแรก ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในเมืองพัทยา ในปี 2561 จำนวนทั้งหมด 1,522,057 คน (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีเปอร์เซ็นต์สะสมมากกว่าร้อยละ 80 จำนวน 5 ประเทศ

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)
1	กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	389,195
2	ประเทศไต้หวัน	380,126
3	ประเทศอังกฤษ	289,845
4	ประเทศเวียดนาม	252,740
5	ประเทศญี่ปุ่น	210,151
รวม		1,522,057

3. กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการคำนวณจากสูตรในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร ซึ่งยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 5 หรือ 0.05 ตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) คือ

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

สถิตินักท่องเที่ยวชาวตะวันตก 5 อันดับ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ในปี 2561 จำนวนทั้งหมด 1,522,057 คน (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,522,057}{1+1,522,057(0.05)^2} \\ &= 400 \text{ คน} \end{aligned}$$

โดยแบ่งการเก็บแบบสอบถามออกเป็นนักท่องเที่ยวเอเชียและชาวตะวันตกจำนวน 400 คน แบ่งสัดส่วนตามลำดับ 5 ประเทศ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยาดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกำหนดสัดส่วนของนักท่องเที่ยวในการเก็บข้อมูลวิจัย

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน	ร้อยละ (%)	คน
1	กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	389,195	25.6	102.2
2	ประเทศไต้หวัน	380,126	24.9	99.8
3	ประเทศอังกฤษ	289,845	19	76.1
4	ประเทศเวียดนาม	252,740	16.6	66.4
5	ประเทศญี่ปุ่น	210,151	13.8	55.2
รวม		1,522,057	99.9	399.7

4. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามทั่วไปของนักท่องเที่ยว และชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมเตรียมตัวป้องกันตนเองด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และมีการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 30 คน และนำคำตอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคเท่ากับ 0.91

5. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลสรุปการวิเคราะห์แบบประเมินร่างรูปแบบการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยานั้นมาเป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเป็นการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา

4. สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จากการสอบถามข้อมูลทั่วไป พฤติกรรม และการได้ประสบปัญหาอาชญากรรมของนักท่องเที่ยว จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็น เพศชาย ร้อยละ 39.3 เพศหญิง ร้อยละ 60.5 ส่วนใหญ่อายุ 21-30 ปี (ร้อยละ 48.8) รองลงมาคืออายุ 31 – 40 ปี (ร้อยละ 20.0)

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา 1 – 2 วัน (ร้อยละ 55.3) รองลงมาคือ 3 – 4 วัน (ร้อยละ 29.3) โดยนักท่องเที่ยวจากไต้หวัน ตะวันออกกลาง ญี่ปุ่น อังกฤษ และ เวียดนาม ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา 1 – 2 วัน เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 15.4, 13.7, 12.4, 7.8 และ 6.6 ตามลำดับ และรูปแบบการเดินทางส่วนใหญ่คือ เดินทางด้วยตนเองอิสระ (ร้อยละ 53.0) รองลงมาคือ ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว (ร้อยละ 45.0) โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศ ตะวันออกกลาง เวียดนาม ญี่ปุ่นและอังกฤษ ส่วนใหญ่เดินทางด้วยตนเองอิสระ คิดเป็นร้อยละ

16.1, 11.5, 10.7 และ 9.2 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้บริการบริษัทนำเที่ยว (ร้อยละ 18.9)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว (n=400)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศ		
ตะวันออกกลาง	103	25.8
ไต้หวัน	100	25.0
อังกฤษ	76	19.0
เวียดนาม	66	16.5
ญี่ปุ่น	55	13.8
เพศ		
ชาย	157	39.3
หญิง	242	60.5
ไม่ระบุ	1	0.2
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	42	10.5
21 - 30 ปี	195	48.8
31 - 40 ปี	80	20.0
41 - 50 ปี	49	12.3
51 - 60 ปี	20	5.0
61 ปีขึ้นไป	4	1.0
ไม่ระบุ	10	2.5

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเมืองพัทยา จำแนกตามประเทศ

ประเด็น	ประเทศ					รวม
	ไต้หวัน	อังกฤษ	ญี่ปุ่น	ตะวันออกกลาง	เวียดนาม	
ระยะเวลาในการเดินทาง						
1 – 2 วัน	61	31	49	54	26	221
	(15.4)	(7.8)	(12.4)	(13.7)	(6.6)	(55.3)
3 – 4 วัน	33	28	2	33	21	117
	(8.4)	(7.1)	(0.5)	(8.4)	(5.3)	(29.3)
5 – 7 วัน	4	14	4	11	8	41
	(1.0)	(3.5)	(1.0)	(2.8)	(2.0)	(10.3)
มากกว่า 7 วัน	0	0	0	5	11	16
	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(1.3)	(2.8)	(4.0)
ไม่ระบุ	2	3	0	0	0	5
	(0.5)	(1.3)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(1.3)
รูปแบบการเดินทาง						
ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว	74	32	13	40	21	180
	(18.9)	(8.2)	(3.3)	(10.2)	(5.4)	(45.0)
เดินทางด้วยตนเองอิสระ	26	36	42	63	45	212
	(6.6)	(9.2)	(10.7)	(16.1)	(11.5)	(53.0)
ไม่ระบุ	0	8	0	0	0	8
	(0.0)	(2.0)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	2.0
รวม	100	76	55	103	66	400

ตารางที่ 5 แสดงความถี่และอันดับของประสบการณ์และวิธีปฏิบัติเมื่อประสบปัญหาอาชญากรรมจากการท่องเที่ยวเมืองพัทยา

ประเด็น	ความถี่	ลำดับ
ประสบการณ์ในการประสบปัญหาอาชญากรรม*		
การถูกปล้นทรัพย์สิน	13	1
การถูกจี้เอาทรัพย์สิน	11	2
การเกือบถูกข่มขืนกระทำชำเรา	10	3
อื่นๆ ทรัพย์สินสูญหาย หลอกหลวง	10	3
ลักทรัพย์	9	5
การถูกทำร้ายร่างกาย	7	6
การกอด จูบ ถูกจูบ คลำ	5	7
การถูกฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สิน	4	8
อุบัติเหตุรถเฉี่ยวชน	4	8
การทะเลาะวิวาท	3	10
วิธีปฏิบัติเมื่อประสบปัญหาอาชญากรรม*		
แจ้งความตำรวจ	52	1
แจ้งญาติหรือคนรู้จัก	14	2
แจ้งมัคคุเทศก์นำเที่ยว	13	3
แจ้งเจ้าของที่พัก	12	4

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมจากการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา พบว่า ประสบปัญหาการถูกปล้นทรัพย์สิน มากที่สุด รองลงมา 2 อันดับแรก คือ การถูกจี้เอาทรัพย์สินและการเกือบถูกข่มขืนกระทำชำเรา และวิธีปฏิบัติเมื่อประสบปัญหาอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมมากที่สุด คือ แจ้งความตำรวจ รองลงมาคือ แจ้งญาติหรือคนรู้จัก แจ้งมัคคุเทศก์นำเที่ยว และแจ้งเจ้าของที่พัก

2. ระดับการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมตัวในการป้องกันตนเอง ให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการเตรียมตัวในการป้องกันตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	$\bar{x}$	s	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ ล่อแหลมต่อการตกเป็น เหยื่อ อาชญากรรม	4.01	0.62	มาก	
1.1 การป้องกันตนเอง โดยไม่อยู่ตามลำพังกับคนแปลกหน้า	4.16	0.80	มาก	1
1.2 การป้องกันตนเอง โดยที่ตัวเราคนเดียวไม่อยู่กับเพื่อนต่างเพศ หลายคน	3.89	0.88	มาก	5
1.3 การป้องกันตนเอง โดยไม่ไปตามสถานที่เปลี่ยว เช่น ป่ารก ตึกร้าง ซอยตัน สวนสาธารณะที่ไม่ค่อยมีคน สถานที่ลับตาคน ฯลฯ ทั้งในช่วง เวลากลางวันและกลางคืน	4.07	0.96	มาก	2
1.4 การป้องกันตนเอง โดยไม่ไปไหนมาไหนตามลำพัง ในสถานที่ทั่วไป หรือสถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางคืน	3.82	0.92	มาก	6
1.5 การป้องกันตนเอง โดยไม่นัดพบปะสังสรรค์กับคนแปลกหน้า ตาม สถานที่ต่าง ๆ ในช่วงเวลาเย็นหรือกลางคืน	4.07	0.94	มาก	2
1.6 การป้องกันตนเอง โดยตรวจสอบความมิดชิดและปลอดภัยของ บริเวณห้องน้ำสาธารณะ เช่น ล็อกเกอร์	4.05	0.83	มาก	4
2. ด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาทสนใจศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง	3.81	0.73	มาก	
2.1 การป้องกันตนเอง โดยการสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการ ป้องกันตนเองจากข่าวอาชญากรรม (จี ปล้น ชิงทรัพย์ ลักขโมย	3.97	0.96	มาก	1

แนวทางการเตรียมตัวในการป้องกันตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	$\bar{x}$	s	ระดับ	อันดับ
ทรัพย์สิน ข่มขืน ทำร้าย ฯลฯจากหนังสือ หรือสื่อต่างๆ) ในพื้นที่เมือง พัทยา				
2.2 การป้องกันตนเอง โดยสนใจศึกษาข่าวเกี่ยวกับเมืองพัทยา สถานการณ์ ความเป็นไปของสังคมเพื่อทำให้เป็นคนรู้ทันเล่ห์กลต่าง ๆ ของมิจฉาชีพ	3.83	0.92	มาก	5
2.3 การป้องกันตนเองโดยศึกษาความรู้ทางด้านกฎหมาย ข้อกำหนด และกฎข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา	3.53	0.91	มาก	7
2.4 การป้องกันตนเองโดยศึกษาข้อมูลศูนย์บริการช่วยเหลือให้แก่ นักท่องเที่ยว หรือหน่วยรับแจ้งเหตุ ในพื้นที่เมืองพัทยา	3.63	0.87	มาก	6
2.5การป้องกันตนเองโดยศึกษาข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงแรมที่ พักในพื้นที่เมืองพัทยา	3.95	0.94	มาก	2
2.6 การป้องกันตนเองโดยศึกษาข้อมูลด้านความปลอดภัยของแหล่ง ท่องเที่ยวเช่น ชายหาดต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยา	3.88	0.86	มาก	3
2.7 การป้องกันตนเองโดยศึกษาข้อมูลด้านความปลอดภัยของการ เดินทางเช่น การบริการของรถโดยสารสาธารณะ ในพื้นที่เมืองพัทยา	3.88	0.81	มาก	3
3.ด้านไม่ทำตนเองให้เป็นตนเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิด อาชญากรรม	3.90	0.64	มาก	
3.1 การป้องกันตนเอง โดยไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือบุคคลอื่น	4.13	0.77	มาก	1
3.2 การป้องกันตนเอง โดยไม่ดื่มสุราของมึนเมาต่าง ๆ	3.66	0.94	มาก	7
3.3 การป้องกันตนเอง โดยการไม่ใช้ของใช้เช่น มือถือ โน้ตบุ๊ก ฯลฯ	3.90	0.86	มาก	4
3.4 การป้องกันตนเอง โดยไม่พกพาทรัพย์สินที่มีค่าติดตัว หรือประดับ ประดาร่างกายด้วยเครื่องประดับที่มีราคาแพง	4.05	0.89	มาก	2
3.5 การป้องกันตนเอง โดยไม่วางทรัพย์สินมีค่าไว้ในที่บุคคลอื่น มองเห็นได้ง่าย ที่ง่ายต่อการหยิบฉวย	3.97	0.93	มาก	3

แนวทางการเตรียมตัวในการป้องกันตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	$\bar{x}$	s	ระดับ	อันดับ
3.6 การป้องกันตนเอง โดยไม่วางกระเป๋าหรือของที่มีค่าไว้ที่ตะกร้า หน้ารถจักรยาน รถจักรยานยนต์	4.05	0.87	มาก	4
3.7 การป้องกันตนเอง โดยไม่คุยโทรศัพท์หรือไม่ใส่หูฟัง (ฟังเพลง, คุย กับเพื่อน) ขณะขี่จักรยานหรือรถจักรยานยนต์	3.73	0.85	มาก	6
3.8 การป้องกันตนเองโดยการแต่งกายที่มิดชิด ไม่ยั่วให้ เกิดการข่มขืนหรือทำร้าย	3.72	0.71	มาก	5
รวม	3.90	0.58	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยามีการเตรียมตัวด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, $s = 0.62$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีการเตรียมตัวอยู่ในระดับมาก ประเด็น โดยการป้องกันตนเอง โดยไม่อยู่ตามลำพังกับคนแปลกหน้ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.16$, $s = 0.80$) และประเด็นการป้องกันตนเอง โดยไม่ไปไหนมาไหนตามลำพัง ในสถานที่ทั่วไปหรือสถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.82$, $s = 0.92$)

ด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาทสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยามีการเตรียมตัวด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาทสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, $s = 0.73$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีการเตรียมตัวอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยการป้องกันตนเอง โดยการสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากข่าวอาชญากรรม (จี ปล้น ชิงทรัพย์ ลักขโมย ทรัพย์สิน ข่มขืน ทำร้าย ฯลฯ จากหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ) ในพื้นที่เมืองพัทยามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

($\bar{X} = 3.97$, $s = 0.96$) และประเด็นการป้องกันตนเองโดยศึกษาความรู้ทางด้านกฎหมาย ข้อกำหนด และกฎข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, $s = 0.91$)

ด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วๆ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยามีการเตรียมตัวด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วๆ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $s = 0.64$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีการเตรียมตัวอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยการป้องกันตนเองโดยไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นเมื่อเกิดความไม่พอใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.13$, $s = 0.77$) และประเด็นการป้องกันตนเอง โดยไม่ดื่มสุราของมีเมาต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, $s = 0.94$)

ตารางที่ 7 แสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

การเตรียมตัวในการป้องกันตนเอง	$\bar{X}$	t	Sig.
รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว			
ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว	3.74	-4.356*	0.000
เดินทางด้วยตนเองอิสระ	4.03		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกับกลุ่มที่เดินทางด้วยตนเองอิสระ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 แสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัว จำแนกตามรูปแบบของที่พักและระยะเวลาในการพักของนักท่องเที่ยว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One Way ANOVA)

การเตรียมตัว ในการป้องกันตนเอง	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
รูปแบบของที่พัก					
ระหว่างกลุ่ม	7.325	3	2.442	6.040*	.000
ภายในกลุ่ม	158.478	392	.404		
รวม	165.804	395			
ระยะเวลาในการพัก					
ระหว่างกลุ่ม	2.752	2	1.376	3.286*	.038
ภายในกลุ่ม	164.141	392	.419		
รวม	166.892	394			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่เลือกรูปแบบที่พักต่างกัน มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่มีระยะเวลาในการพักต่างกัน มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองจำแนกตามประเภทของที่พัก โดยใช้วิธี Fisher's Least – Significant Different – LSD

อาชีพ	$\bar{x}$	โรงแรม	ห้องพักราคาประหยัด	บ้านญาติ/เพื่อน/ เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์	โฮมสเตย์
โรงแรม	3.84	-	0.01	-0.46*	-0.12
ห้องพักราคาประหยัด	3.83	-	-	-0.47*	-0.12
บ้านญาติ/เพื่อน/ เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์	4.30	-	-	-	0.34*
โฮมสเตย์	3.96	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองของนักท่องเที่ยวที่พักบ้านญาติ/เพื่อน/เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรม ห้องพักราคาประหยัด และ โฮมสเตย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการเตรียมตัวของการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองจำแนกตามระยะเวลาในการเดินทาง โดยใช้วิธี Fisher's Least – Significant Different – LSD

ระยะเวลาในการเดินทาง	$\bar{x}$	1 – 2 วัน	3 – 4 วัน	มากกว่า 4 วัน
1 – 2 วัน	3.83	-	-0.15*	-0.20*
3 – 4 วัน	3.98	-	-	-0.04
มากกว่า 4 วัน	4.02	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองของนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองพัทยา 1 – 2 วัน แตกต่างจาก

นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มากกว่า 4 วัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5. อภิปรายผลการวิจัย

นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี และเป็นนักศึกษา นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี และเป็นนักศึกษา พฤติกรรมด้านที่พักและการเดินทาง ส่วนใหญ่เลือกพักโรงแรม ระยะเวลาในการเดินทาง 1 – 2 วัน เดินทางด้วยตนเองอิสระ และเดินทางโดยใช้รถโดยสารประจำทาง (สองแถว) ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองพัทยา และเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองพัทยาจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการสำรวจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวจากทุกภูมิภาคทราบข้อมูล ข่าวสารด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากสื่อเว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปที่ใช้ช่องทางการเข้าถึงข้อมูลด้านความปลอดภัยในประเทศไทยผ่านทาง เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวเป็นหลักมากกว่าสื่อสังคมออนไลน์ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) และเหตุผลที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวเมืองพัทยาส่วนใหญ่ คือ มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย รองลงมา 2 อันดับแรก คือ มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และราคาประหยัด

นักท่องเที่ยวเคยประสบปัญหา การถูกปล้นทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาคือ การถูกฉ้อโกง และการเก็บบุ๊กข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งถือเป็นภัยคุกคามจากการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายทรัพย์สิน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2559) โดยมีสาเหตุมาจากความเสี่ยงจากภาคการท่องเที่ยวและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การขาดการป้องกันกระทำผิดในแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในสถานบันเทิงในพื้นที่ และวิธีปฏิบัติเมื่อประสบปัญหาอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมส่วนใหญ่คือ แจ้งความตำรวจ รองลงมาคือ แจ้งญาติหรือคนรู้จัก จึงกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะตำรวจถือเป็นบุคคลสำคัญที่นักท่องเที่ยวต้องการความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหาอาชญากรรมมากที่สุด ดังนั้นจึงควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ หรือผู้ให้บริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี

ควบคุมอาชญากรรมจากสภาพสิ่งแวดล้อม มิติที่ 2 คือ สภาพแวดล้อมนามธรรมมิติ คือการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

ระดับการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

พบว่า นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการเตรียมตัวด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยภาพรวมและทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมของนักท่องเที่ยว คือ ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) โดยการทำให้องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งไม่เกิดขึ้น ได้แก่ ด้านผู้กระทำความผิด ด้านเหยื่อ และด้านโอกาส และการที่นักท่องเที่ยวไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นการทำให้องค์ประกอบด้านโอกาส ในการเกิดอาชญากรรมไม่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการลดหรือป้องกันการเกิดอาชญากรรมจากยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ 5 คือนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงภัยต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งประเด็นการไม่อยู่ตามลำพังกับคนแปลกหน้ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และประเด็นการป้องกันตนเอง โดยไม่ไปไหนมาไหนตามลำพัง ในสถานที่ทั่วไปหรือสถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากในเมืองพัทยามีสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนเป็นจำนวนมากและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว ทำให้การหลีกเลี่ยงที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวในกลางคืนเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวบางคนที่ยอมรับเดินทางท่องเที่ยวเพียงคนเดียว ดังนั้นทางผู้ประกอบการท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐควรเพิ่มมาตรการการสอดส่องดูแลความปลอดภัยหรือแนวทางการลดความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมในสถานที่ท่องเที่ยวช่วงกลางคืนให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น การเตรียมตัวด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาทสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองโดยภาพรวมและทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นการป้องกันตนเอง โดยการสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากข่าวอาชญากรรม (จี ปล้น ชิงทรัพย์ ลักขโมยทรัพย์สิน ข่มขืน ทำร้าย ฯลฯ จากหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ) ในพื้นที่เมืองพัทยามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และประเด็นการป้องกันตนเองโดยศึกษาความรู้ทางด้านกฎหมาย ข้อกำหนด และกฎข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางที่จะเดินทางไปเยือน ด้านการปฏิบัติทางวัฒนธรรม กฎหมาย กฎระเบียบทางสังคม ตลอดจนความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ รวมถึงการจัดการความปลอดภัยของตนเองเมื่อมีปัญหาก่อเกิดขึ้น เป็นแนวทางสำคัญในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมของนักท่องเที่ยว (Wichasin & Dounghummes, 2012) ดังนั้นทางหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ควรจัดทำคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับข้อกำหนดหรือข้อบังคับต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติหรือห้ามทำ ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่ และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดปัญหา เป็นต้น ให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลก่อนการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา การเตรียมตัวด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่ว ยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม โดยภาพรวมและทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นการป้องกันตนเอง โดยไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นเมื่อเกิดความไม่พอใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และประเด็นการป้องกันตนเอง โดยไม่ดื่มสุราของมีนเมาต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นทางหน่วยงานภาครัฐควรกำหนดและบังคับใช้กฎหมาย หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดื่มสุราเกินกำหนดอย่างเคร่งครัด และผู้ประกอบการควรให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแล รวมถึงการสร้างความตระหนักให้แก่นักท่องเที่ยวถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการดื่มสุรา เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมของนักท่องเที่ยว เช่น การทะเลาะวิวาท การถูกปล้นหรือถูกกระทำชำเรา เป็นต้น

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเตรียมตัว ในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวดังนี้

นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกับกลุ่มที่เดินทางด้วยตนเองอิสระ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตนเองอิสระ ไม่มีมัคคุเทศก์คอยชี้แจง ต้องศึกษาข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด จึงมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองมากกว่า

นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่เลือกรูปแบบที่พักต่างกันมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน สอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่พักบ้านญาติ/เพื่อน/เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรม ห้องพักราคาประหยัด และ โฮมสเตย์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่พักบ้านญาติหรือเพื่อน และเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ มีมาตรการรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินภายในที่พักค่อนข้าง

น้อย ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยน้อยกว่านักท่องเที่ยวที่พักโรงแรม ดังนั้น ผู้ประกอบการด้านที่พัก โดยเฉพาะเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์ควรเพิ่มมาตรการป้องกันการเกิดอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยว ที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

นักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาที่มีระยะเวลาในการพักต่างกันมีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน สอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองพัทยา 1 – 2 วัน มีการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มากกว่า 4 วัน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา เกี่ยวกับข้อกำหนดหรือข้อบังคับต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติหรือห้ามทำ ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดปัญหา เป็นต้น ทำให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลก่อนการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา

2. ควรสร้างการรับรู้และความตระหนักให้แก่นักท่องเที่ยวต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยงหรือล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม และการสร้างการรับรู้และความตระหนักของนักท่องเที่ยวต่อการเตรียมตัวในการป้องกันตนเองควรคำนึงถึงสัญชาติของนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างของวิถีวัฒนธรรมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

3. ควรสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ ในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา และควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ หรือผู้ให้บริการ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2561) สถิตินักท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://www.mots.go.th/main.php?filename=index>
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *ทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ไชยวัฒน์ อัครวิชัยตระกูล. (2556). การรับรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำและการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษา ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีววิทยาและงานยุติธรรม*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ. (2561). *ประสิทธิภาพของเมืองท่องเที่ยวไทย*. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644712>
- สุวัฒน์ จุฑากรณ์. (2557). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. (ครั้งที่พิมพ์ 7). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2559). *แผนปฏิบัติการการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2561, จาก <http://www.royalthaipolice.go.th/downloads/plan62new.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2580 -2564*. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <https://www.eeco.or.th>.
- Wichasin, p., & Dounghummes, N. (2012). A comparative study of international tourists' safety needs and Thai tourist polices' perception towards international tourists' safety needs. *International Scholarly and Scientific Research & Innovation*. 6(7), 1938-1944.